

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/857/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512217235
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Brixiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7512217235.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: D. H. N., s.r.o., B. 5, XXX XX G., IČO: XX XXX XXX, zast. advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej: S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Na E. XX, XXX XX I., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Advokátska kancelária, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník o zaplatenie XXX,XX eur s prísl. o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie č. k. 17C/252/2013-38 zo dňa 18.6.2014 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvého stupňa tak, že n e p r i p ú š ť a vstup vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778 do konania na strane žalovanej.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice-okolie (ďalej súd prvého stupňa) napadnutým uznesením pripustil do konania na strane žalovanej S. S. vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že občianske združenie Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS podalo dňa 5.12.2012 návrh na vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej. Návrh odôvodnil tým, že ide o občianske združenie, ktorého hlavnou náplňou činnosti je zastupovanie spotrebiteľa a ochrana jeho spotrebiteľských práv v konaní pred súdom, resp. ich podpora formou vedľajšieho účastníka.

Žalobca svojím podaním zo dňa 27.3.2014 namietal, že na strane vedľajšieho účastníka nie sú splnené podmienky na jeho vstup do konania a to, že účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda "pomoc v spore" niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie, to však napríklad neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o žalobe platobným rozkazom (tzv. skrátené konanie), kedy sa táto pomoc môže najskôr prejaviť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor.

Právne súd prvého stupňa odôvodnil svoje rozhodnutie ust. § 93 ods. 1, 2, 3, 4 O.s.p.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca.

Navrhol, aby odvolací súd zmenil v zmysle ust. § 220 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa tak, že vstup Združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do súdneho konania nepripustí. Vstup vedľajšieho účastníka do konania bez súhlasu žalovaného považuje žalobca za neúčinný.

Žalobca podal odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na ust. § 93 ods. 2, 3, 4 O.s.p., ust. § 19 ods. 2, 3 Ústavy SR, ust. § 4 ods. 1, 3 zák. č. 122/2013 o ochrane osobných údajov a ust. § 11 ods. 1 zák. č. 122/2013. Uviedol, že združenie sa na základe nie celkom jednoznačného zákona o slobodnom prístupe k informáciám dostáva k údajom o prebiehajúcich súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, čím sú združeniu sprístupnené veľmi citlivé osobné údaje týkajúce sa účastníka konania (fyzickej osoby). Tieto osobné údaje združenia získava len na základe vstupu do súdneho konania bez ohľadu na stanovisko osoby (účastníka konania), ku ktorej sa osobné údaje vzťahujú. Vzhľadom na uvedené žalobca zastáva názor, že súd by mal vyzvať žalovaného ako účastníka konania, na jeho strane má vedľajší účastník do konania vstúpiť a na vyjadrenie súhlasu s týmto vstupom. V zmysle právneho názoru Ústavného súdu v uznesení sp. zn. PL. ÚS 1/2014-9 je súčasťou zákonných predpokladov prípustnosti vedľajšieho účastníctva súhlas toho účastníka, na jeho strane má vedľajší účastník do konania vstúpiť. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 4Obo 151/2007, v zmysle ktorého je predpokladom vedľajšieho účastníka, že účastník súhlasí s tým, aby niekto na jeho strane vystupoval ako vedľajší účastník. Súčasne si žalobca uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 24,59 eur s DPH pozostávajúce z jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon právnej služby vo výške 14,94 eur s DPH a režijného paušálu vo výške 9,65 eur s DPH (podanie odvolania).

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník. Uviedol, že s účinnosťou od 15.10.2008 bola do Občianskeho súdneho poriadku zavedená tzv. druhá skupina subjektov, ktoré môžu vystupovať v konaní ako vedľajší účastníci podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Rozdiel medzi prvou skupinou vedľajšieho účastníctva, pri ktorej musí byť preukázaný hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, oproti druhej skupine je ten, že druhú skupinu účastníkov legitimizuje na vstup do konania podľa právnej úpravy účinnej do 31.12.2014 samotný zákon (v konkrétnom prípade ide o zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa ... v znení neskorších predpisov) bez toho, aby explicitne vyžadoval súhlas účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje so vstupom vedľajšieho účastníka.

Procesný kódex účinný do 31.12.2014 prezumoval súhlas hlavných účastníkov s vedľajším účastníctvom a o prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodoval len na návrh (§ 93 ods. 3 druhá veta O.s.p.). Aj v prípade nesúhlasu spotrebiteľa s vedľajšou intervenciou, však platilo ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého „V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.“

Novelou Občianskeho súdneho poriadku uskutočnenou zákonom č. 353/2014 Z.z. bola s účinnosťou od 1.1.2015 do § 93 ods. 3 O.s.p. vložená nová druhá veta, podľa ktorej: „Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada.“

Podľa názoru vedľajšieho účastníka, ak oznámenie o jeho vstupe ako vedľajšieho účastníka do konania doručili súdu pred 1.1.2015, je potrebné posudzovať jeho vstup do konania podľa noriem účinných do 1.1.2015 a nie podľa noriem účinných od 1.1.2015.

Pri posudzovaní tohto názoru sa podľa neho ani nie je potrebné zaoberať absenciou prechodných ustanovení v predmetnej novele O.s.p, ani sa nie je potrebné zaoberať povahou novelizovaného znenia § 93 ods. 3 O.s.p, z hľadiska jeho procesnej alebo hmotnoprávnej povahy vo vzťahu k retroaktívite a to preto, lebo všetky tieto otázky rieši samotná novelizovaná druhá veta § 93 ods. 3 O.s.p., ktorá znie: „Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo

zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada.

Riešením je gramatický čas slovesa vstúpiť, ktorý novela používa v tvare „vedľajší účastník vstupuje“, nie „vedľajší účastník vstúpil“. Z toho logicky vyplýva v kontexte s účinnosťou novely od 1.1.2015, že súhlas účastníka musí predložiť len ten vedľajší účastník, ktorý po 1.1.2015 do konania vstupuje, nie vedľajší účastník, ktorý už do konania pred 1.1.2015 vstúpil.

Z opatrnosti sa vedľajší účastník vyjadril aj k názorom a právnej úprave účinnej do 1.1.2015, ktoré považujú pasivitu spotrebiteľa po tom, čo bol súdom vyzvaný, aby sa vyjadril k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, za jeho nesúhlas so vstupom združenia ako vedľajšieho účastníka do konania.

V tejto súvislosti existujú dve rozhodovacie línie. Jednou je línia, ktorá prehliada § 93 ods. 4 O.s.p. v kontexte so znením celého § 93 O.s.p. účinného do 1.1.2015 a prehliada do tej doby platný verejný záujem na ochrane spotrebiteľa a druhou je línia, ktorá § 93 ods. 4 O.s.p. v kontexte so znením celého § 93 O.s.p. účinného do 1.1.2015 neignoruje verejný záujem na ochrane spotrebiteľov, ktorý z právnej úpravy vedľajšieho účastníctva v spotrebiteľských veciach účinnej do 1.1. vyplýval.

Prvá línia najčastejšie poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/188/2012 z 5.2.2013. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/188/2012 z 5.2.2013 však prioritne rieši vedľajšie účastníctvo združenia na ochranu spotrebiteľov v súvislosti s riešením prípustnosti odvolanie podaného vedľajším účastníkom na podporu spotrebiteľa.

Niektoré súdy si závery citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vykladajú tak, že aj do 1.1.2015 nestačilo na vstup združenia do konania to, že súd zaslal spotrebiteľovi oznámenie o vstupe združenia do konania, ak spotrebiteľ ostal pasívnym a takýto postoj spotrebiteľa považovali za jeho nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. V rovnakom zmysle zaujali stanovisko aj niektoré ďalšie (ale nie všetky) senáty Najvyššieho súdu SR, čo pre zákonodarcu poslúžilo ako zámienka na zmenu § 93 O.s.p. s odôvodnením, že znenie § 93 O.s.p. je potrebné zosúladiť s aktuálnou judikatúrou Najvyššieho súdu SR.

Vedľajší účastník namietal, že ak by aj pasivita spotrebiteľa do 1.1.2015 mohla znamenať jeho nesúhlas so vstupom združenia do konania, pričom však takýto záver sa zo žiadneho ustanovenia O.s.p. v znení do 1.1.2015 vyvodit' nedá, chýba vysporiadanie sa so znením § 93 ods. 4 O.s.p. v znení do 1.1.2015, podľa ktorého „V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.“

Na podporu svojho názoru poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Obdo 27/2012 zo dňa 27.8.2012, 4Cdo/293/2013 zo dňa 21.8.2014, 6Cdo/97/2013 zo dňa 13.3.2013, 8Cdo/49/2014 zo dňa 11.9.2014, 8Cdo/51/2014 zo dňa 17.9.2014, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici 16Co/1274/2014 zo dňa 28.1.2015. K citovaným rozhodnutiam žalobca dodal, že podľa platnej právnej úpravy účinnej od 1.1.2015 na výslovný súhlas spotrebiteľa opodstatnenie len vo vzťahu k vstupom vedľajšieho účastníka do konania, uskutočneným po 1.1.2015.

Len pre vedľajšieho účastníka, ktorý vstupuje do konania po 1.1.2015 platí právna úprava, podľa ktorej súčasťou oznámenia musí byť súhlas účastníka.

Zákonodarca neuzákonil, že by vedľajší účastník, ktorý už vstúpil do konania pred 1.1.2015, mal do konania vstupovať ešte raz a to podľa právnej úpravy účinnej od 1.1.2015 a predkladať súdu ešte raz oznámenie o vstupe, ale už so súhlasom účastníka.

Ak by tomu tak nemalo byť, prečo potom bolo potrebné novelizovať ustanovenie § 93 O.s.p, ktorým sa zaviedla ochrana obchodníkov pred združením na ochranu spotrebiteľov (nielen čo sa týka vstupov do konania vo verejnom záujme, ale novela zakázala, aby vo verejnom záujme združenie mohlo podávať na ochranu spotrebiteľov odpor proti platobným rozkazom, ktoré súdy masovo vydávali a opäť budú vydávať v rozpore s § 172 ods. 9 O.s.p. Zakázala, aby združenie mohlo podávať vo verejnom záujme na ochranu spotrebiteľov, odvolania a dovolania proti nezákonným a nespravodlivým rozhodnutiam, ktoré spotrebiteľia len z vlastnej iniciatívy nikdy nenapadnú a ktorých sú v spotrebiteľských veciach archívy súdov plné a budú sa nimi plniť aj naďalej).

Vedľajší účastník do konania vstúpil oznámením o vstupe pred 1.1.2015, kedy zo žiadnej normy nevyplývala povinnosť predložiť súhlas spotrebiteľa so vstupom združenia na ochranu spotrebiteľ do konania.

Právna úprava účinná do 1.1.2015 totiž vychádzala z verejného záujmu na ochranu spotrebiteľov pred úžerou. Až právna úprava účinná od 1.1.2015 zaviedla ochranu dodávateľov pred združením na ochranu spotrebiteľov. Práva a povinnosti, ktoré vedľajšiemu účastníkovi vznikli do 1.1.2015 nemohli po 1.1.2015 zaniknúť.

K vývoju súdnej praxe, ktorá nezakazuje vstupy vedľajšieho účastníka, ktorým je združenie na ochranu spotrebiteľov do konania, uskutočnené pred 1.1.2015, s odvolávaním sa na novelizované ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p., o ktorom súd rozhoduje už po 1.1.2015, vedľajší účastník poukázal na nasledujúce súdne rozhodnutia: uznesenie KS Banská Bystrica sp.zn. 13Co/417/2014 z 27.1.2015, uznesenie KS Banská Bystrica sp.zn. 16Co/1274/2014 z 28.1.2015, uznesenie KS Prešov sp. zn. 3Co/283/2014 zo 14.1.2015, uznesenie KS Žilina sp.zn. 9Co/42/2015 z 29.1.2015, uznesenie KS Žilina sp.zn. 21Co/217/2014 z 30.1.2015, uznesenie OS Žilina sp.zn. 17C/257/2014 z 19.1.2015, uznesenie OS Zvolen sp. zn. 8C/201/2014 z 13.2.2015, uznesenie OS Žilina sp. zn. 4C/223/2014 z 27.2.2015, uznesenie OS Bratislava IV sp. zn. 16C/16/2012 z 25.2.2015, uznesenie OS Nitra sp. zn. 19C/36/2015 z 9.2.2015, uznesenie OS Prešov sp. zn. 11C/45/2014 z 11.2.2015, uznesenie OS Poprad sp. zn. 11C/198/2014 z 13.2.2015, uznesenie OS Trenčín sp. zn. 14C/91/2013 z 5.3.2015, uznesenie OS Trnava sp. zn. 10C/286/2014 z 11.2.2015, uznesenie OS Trnava sp. zn. 18C/178/2014 zo 17.2.2015, uznesenie OS Prešov sp. zn. 7C/284/2014 z 26.1.2015, uznesenie OS Prešov sp. zn. 17C/258/2013 z 20.1.2015, uznesenie OS Prešov sp. zn. 29C/290/2014 z 19.1.2015, uznesenie OS Stará Ľubovňa sp. zn. 5C/134/2014 z 2.2.2015, uznesenie OS Žilina sp. zn. 17C/257/2014 z 19.1.2015, uznesenie OS Žilina sp. zn. 40C/54/2014 z 2.2.2015, uznesenie OS Bratislava III sp. zn. 14C/5/2015 zo 14.1.2015.

Pre úplnosť vedľajší účastník uviedol, že pokiaľ žalobca poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. Pl. ÚS 1/2014 z 29.1.2014, tak toto rozhodnutie prioritne posudzovalo súlad § 93 ods. 2 O.s.p. s čl. 19 ods. 2, ods. 3 Ústavy SR, pričom Ústavný súd SR dospel k záveru, že tvrdený rozpor neexistuje. Ústavný súd SR zdôraznil verejný záujem na činnosti združení na ochranu spotrebiteľov.

Čo sa týka odvolávania sa žalobcu na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 151/2007 z 24.6.2008, toto rozhodnutie sa netýka spotrebiteľského práva, ani § 93 O.s.p. v znení novely účinnej od 15.10.2008, nakoľko rozhodnutie Najvyššieho súdu SR je z 24.6.2008.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu v medziach daných § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 224 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 1, 2 O.s.p. ako vedľajší účastník popri navrhovateľovi alebo odporcovi sa môže zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Ako vedľajší účastník popri navrhovateľovi alebo odporcovi sa môže zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého

z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 3, 4 O.s.p.).

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplata 312,83 eur. Pri podaní žaloby navrhol žalobca, aby súd rozhodol v skrátanom konaní o návrhu žalobcu a to vydaním platobného rozkazu. Okresný súd Košice - okolie vydal dňa 28.11.2012 platobný rozkaz pod č. k. 10Ro/2015/2012. Platobný rozkaz bol žalobcovi doručený 6.12.2012 a žalovanej 9.12.2012. Dňa 5.12.2012 oznámil vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov vstup do konania na strane žalovaného. Okresný súd Košice - okolie následne previedol konanie do oddelenia občianskoprávnej agendy dňa 26.8.2013 pod č. k. 17C 252/2013. Žalobca v tomto konaní vzniesol námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníka. Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 18.6.2014 pripustil vstup do konania vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS.

Odvolací súd uvádza, že vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení vedľajší účastník je formou spoločenstva účastníkov v občianskom súdnom konaní, pričom vedľajší účastník je osobou odlišnou od samotného účastníka konania. Zúčastňuje sa konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov (sporných strán), je motivovaný víťazstvom sporu toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Motivácia vedľajšieho účastníka je daná buď jeho právnym záujmom na výsledku konania, tak tomu je spravidla vtedy, ak rozhodnutím vo svojich dôsledkoch bude dotknuté jeho právne postavenie (práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva), alebo v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p., kedy predmetom jeho činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Tretia osoba sa stáva účastníkom v okamihu, keď súdu dôjde oznámenie, že vstupuje do konania na strane niektorého z účastníkov. To však neznamena, že tieto účinky nastávajú vždy v každom konaní, resp. v každom štádiu konania. Vzhľadom na to, že zmyslom vedľajšieho účastníctva je pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov, pokiaľ ide o vznik účinkov vedľajšieho účastníctva, ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p. je potrebné vykladať tak, že účinky vzniku vedľajšieho účastníka môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho obsah a účel. Takýmto konaním môže byť len sporové konanie. To však neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje v tzv. skrátanom (rozkaznom konaní, ktorého výsledkom je platobný rozkaz). Pokiaľ žalovaný v tomto štádiu konania nevyvíja žiadnu procesnú aktivitu a teda neuplatňuje svoje procesné práva, nemôže tak procesne účinne urobiť ani subjekt, ktorý oznámi súdu, že vstupuje do konania na jeho strane ako vedľajší účastník.

Konanie nadobudne povahu sporového konania vo vlastnom zmysle slova až včasným podaním odôvodneného odporu žalovaným, v dôsledku čoho sa platobný rozkaz zrušuje a súd nariadi pojednávanie. S prihliadnutím na účel občianskeho súdneho konania (spravodlivá ochrana práv) je potrebné podmienku odôvodnenia odporu považovať za splnenú už jednoduchým vyjadrením nesúhlasu s povinnosťou uloženou platobným rozkazom. Až po takomto jednoduchom a účinnom procesnom úkone žalovaného, ktorý urobí uplatnený nárok sporným, môže byť naplnený zmysel a obsah vedľajšieho účastníctva pomáhať v konaní hlavnému účastníkovi a podporovať ho s cieľom prispieť k ochrane jeho práv.

Z uvedeného vyplýva, že oznámením tretieho subjektu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu v štádiu skrátaného (rozkazného konania), nenastávajú účinky vzniku vedľajšieho účastníctva tohto subjektu. Nakoľko to vylučuje zmysel a účel inštitútu vedľajšieho účastníka v spojení so zmyslom a účelom inštitútu skrátaného konania.

V danom prípade proti platobnému rozkazu vydanému dňa 28.11.2012 do uplynutia lehoty na podanie odporu žalovaná odpor nepodala, platobný rozkaz teda nadobudol právoplatnosť a stal sa konečným rozhodnutím vo veci.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal odvolací súd za to, že v tomto štádiu konania, keď proti platobnému rozkazu č. k. 10Ro/2015/2012 zo dňa 28.11.2012 nebol žalovanou podaný odpor a platobný

rozkaz sa stal právoplatným, nie je naplnený zmysel a obsah vedľajšieho účastníctva pomáhať v konaní hlavnému účastníkovi (žalovaný) a podporovať ho s cieľom prispieť k ochrane jeho práv, a preto vstup vedľajšieho účastníka do konania považoval za neúčelný.

Odvolací súd vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností preto zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v súlade s ust. § 220 O.s.p. a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia a nepripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovanej.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ust. § 150 O.s.p. a účastníkom nepriznal náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Vedľajší účastník nebol v konaní úspešný a žalovaná si trovy konania neuplatnila. Žalobca bol v konaní úspešný a má preto zo zákona právo na náhradu trov odvolacieho konania, s prihliadnutím však na rozhodnutie odvolacieho súdu, že vedľajší účastník (ktorý by mal nahradiť trovy odvolacieho konania) nebol do konania pripustený, odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.